

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.021/2023/18.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Gulyás Zoltán ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperesi kft. neve (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Kölcsey-Rieden és Társai Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Kölcsey-Rieden Roland, címe)

A per tárgya:

Munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 14.M.70.060/2021/78.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 14.M.70.060/2021/82.

Felperes, Mf.I.40.021/2023/4.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, – amelyet 81. sorszám alatt kiegészített – megváltoztatja az alábbiak szerint:

A keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperest perköltség, valamint illeték és állam által előlegezett költség megfizetésére kötelező rendelkezéseit.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 952 661 (kilencszázötvenkettőezer-hatszázhatvanegy) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Illetékbevételei számlájára 2 867 368 (kettőmillió-nyolcszázhatvanhétezer-háromszázhatvannyolc) forint első- és másodfokú eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívásában megjelölt módon és számára 518 100 (ötszáztizennyolcezer-egyszáz) forint állam által előlegezett költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 452 661 (négyyszázötvenkettőezer-hatszázhatvanegy) forint másodfokú eljárási költséget.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperesnél történő elhelyezkedését megelőzően egy, az alperesi gazdasági társaság alapító tagja, (személy 1 neve) tulajdonában álló (cég 1 neve)-nél állt munkaviszonyban. Ezen időtől kezdve vele és családtagjaival, így különösen két gyermekével, (személy 2 neve)-vel és (személy 3 neve)-vel jó viszonyt ápolt, családtagjaikkal is töltöttek időt.

[2] A felperes és az alperes között 2001. augusztus 15-én határozatlan idejű munkaviszony jött létre.

[3] A 2005. január 1-től hatályos munkaszerződés szerint a felperes munkaköre ügyvezető igazgató lett, a munkáltatói jogkört felette a taggyűlés megbízásából (személy 1 neve) gyakorolta.

[4] A későbbiek során az alapító két gyermeke is az alperesi kft. tagjává vált.

[5] A felek a felperes munkaszerződését 2014. október 9-én módosították, egyebek mellett atekintetben, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójaként a taggyűlést jelölték meg, de mellőzték az annak képviselőjében eljárni jogosult személy megnevezését. A munkaszerződésmódosítást, valamint az ezt követő munkáltatói intézkedéseket a munkáltatói jogkör gyakorló taggyűlés képviselőjében (személy 2 neve) tag – aki egyben a kft. ügyvezetője is volt – írta alá. Ezt követően a felperes túlnyomórészt vele tartotta a kapcsolatot.

[6] Az alperes tevékenységébe tartozott a (termék neve) (korábban: (termék korábbi neve)) elnevezésű termék gyártása, amelynek alkotórészét képezte egy a (cég 2 neve) Group által gyártott ventilátor. 2014. év végét megelőzően ezen (termék neve) termékbe beépítendő ventilátort a (cég 3 neve) vásárolta meg és szállította a (cég 2 neve) cégtől az alpereshez. A (cég 2 neve) cég – a megrendelések volumenére tekintettel – a ventilátorokra egyedi, kedvezményes árat biztosított a (cég 3 neve) részére. Beszerelés után az alperes értékesítette a kész terméket a (cég 3 neve)-nek. A (cég 2 neve) cég és az alperes között ebben az időszakban nem volt közvetlen gazdasági kapcsolat.

[7] A felperes (személy 4 neve) nevű fia 2014. december 2-án megalapította a (cég 4 neve)-t (a továbbiakban: (cég 4 neve)), amelynek cégjegyzékbe bejegyzett tevékenységei között az alperes cégjegyzékében szereplő tevékenységek is feltüntetésre kerültek, így a fémmegmunkálás, fémépületelem gyártás, fémalakítás és porkohászat. A felperes fia cégalapításáról nem tett bejelentést az alperesnek.

[8] A (cég 4 neve) 2014. és 2019. május 24. között ténylegesen nem folytatott a cégjegyzékben feltüntetett tevékenységei közül az alperes cégjegyzékében feltüntetettekkel azonos vagy hasonló tevékenységet. Ebben az időszakban az alperes döntően gyártási, míg a (cég 4 neve) döntően kereskedelmi tevékenységet látott el.

[9] 2014. év végét követően a (cég 3 neve) már nem szállított ventilátorokat az alperesnek, ezt követően az alperes a (cég 2 neve) Group által gyártott ventilátorokat a (cég 4 neve) kereskedelmi tevékenységén keresztül a (cég 5 neve)-től (a továbbiakban: (cég 5 neve)) vásárolta meg a (cég 4 neve) számára fenntartott kedvezményes ár többszöröséért. Az alperes az általa gyártott (termék neve) elnevezésű termékbe beszerelte a ventilátort, majd a kész terméket továbbértékesítette a (cég 3 neve) részére.

[10] Az alperes alapító tagjának 2018. évben bekövetkező halálát követően a gazdasági társaság tagja az alapító tag két gyermeke maradt.

[11] Az alperes 2019. május 9-én belső ellenőrzést rendelt el, amelynek idejére mentesítette a felperest a munkavégzési kötelezettség alól. Az előbbiekkel kapcsolatos

meghallgatás és intézkedés közlése során a taggyűlés tagjai közül (személy 3 neve) járt el, míg az állásidő elrendeléséről szóló iratot az alperes részéről (személy 2 neve) írta alá.

[12] Az alperes a felperes munkaviszonyát a 2019. május 24. napján kelt és részére 2019. május 27. napján postára adott azonnali hatályú felmondással megszüntette, hivatkozással arra, hogy a belső audit alapján megállapította, hogy a felperes a munkaviszonyból származó, alább részletesen meghatározott lényeges kötelezettségeit súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegte:

1. A felperes fia a (cég 4 neve) egyedüli tagja és egyben egyedüli vezető tisztségviselője is. A (cég 4 neve) cégjegyzéki adatai alapján az alperessel azonos, illetve ahhoz hasonló tevékenységet is folytat, így a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 211. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott összeférhetlenségi ok áll fenn, amely összeférhetlenségi okot köteles lett volna a munkáltatónak bejelenteni.

Tekintettel arra, hogy az összeférhetlenségi okot nem jelentette be a munkáltatónak, amely körülményt a 2019. május 9-én megtartott személyes meghallgatáson elismert, súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megsértette az Mt. 211. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott lényeges kötelezettségét, az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettségét, a jóhiszeműség és tisztesség elvét.

2. A felperes – többek között a (cég 5 neve) bevonásával – huzamosabb ideig olyan beszerzési, illetve értékesítési struktúra kialakítását, illetve fenntartását nem akadályozta meg, ami a munkáltató jogos gazdasági érdekeit veszélyeztette, illetve veszélyezteti. Ezen kötelezettségzegéssel megszegte az Mt. 8. § (1) bekezdését.

3. A felperes a jóhiszemű együttműködési és a munkáltató jogos gazdasági érdekeinek elsődlegessége szerinti eljárási kötelezettségét megsértette azáltal, hogy egy, a munkáltatóéval azonos, illetve ahhoz hasonló tevékenységet is folytató társaság, azaz a munkáltató versenytársa általi gyártó eszköz beszerzésben kívánt közreműködni a munkaviszonya fennállása alatt.

4. A munkáltató a fentebb hivatkozott 2019. május 9-én megtartott személyes meghallgatáson elhangzott felszólítás ellenére a munkaviszonnyal összefüggésben birtokában lévő, de a munkáltató tulajdonát vagy jogos birtokát képező eszközöket (különösen a belépőkártyáit, kulcsait, telefonját, laptopját és egyéb eszközöket), valamint a munkáltatóhoz, illetve annak üzleti tevékenységéhez kapcsolódó valamennyi adatot, információt (ide értve a jelszavakat és az elektronikus fájlokat is) adja át, valamint adjon felvilágosítást a folyamatban lévő jelentős ügyekről. Ennek nem tett eleget, mivel nem adott át valamennyi, a munkáltató működése szempontjából szükséges jelszót és kódot

A kereset és az ellenkérelem

[13] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 4 380 300 forint felmondási időre járó távolléti díj és 12 711 744 forint végkielégítés, valamint perköltség megfizetésére, amelynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi

költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontjára utalással kérte azzal, hogy jogi képviselője áfa fizetésére köteles.

[14] Az érvényesíteni kívánt jogként hivatkozott az Mt. 82. § (3), (4) bekezdéseire, valamint a 77. § (5) bekezdés b) pontjában foglaltakra.

[15] Az alperes érdemi ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására és perköltségben történő marasztalására irányult. A perköltséget az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján áfa-val növelt összegben kérte megállapítani.

A megelőző eljárásban született döntések

[16] A Szolnoki Törvényszék 14.M.70.025/2020/65. szám alatti ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[17] Ítélete indokolása szerint a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat érvényes volt, azt az arra jogosult tette meg és ugyancsak az arra jogosult írta alá. Az intézkedés érdemét vizsgálva – a tevékenységek azonossága, hasonlósága tekintetében a cégjegyzék adataira támaszkodva – megállapította, 1. pontban foglalt kötelezettségszegést a felperes elkövette, ebből következően az azonnali hatályú felmondás jogát az alperes jogszerűen gyakorolta, így a felperes kereseti kérelme alaptalan volt.

[18] A Szegedi Ítéltábla Mf.I.40.021/2021/9. szám alatti ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[19] Kifejtette, hogy a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat nem volt érvénytelen. Rámutatott, az elsőfokú bíróság a felmondásban foglaltak érdemét illetően a bizonyítási eljárást az indokolás 1. pontjában rögzített ok vizsgálatára szűkítette, figyelemmel arra, hogy a 2. pontban foglaltakat nem tartotta kellően világosnak, a 3. és 4. pontban írtakat pedig az alperes részletes perfelvételi nyilatkozatának hiányában nem értékelte. Az érdemben vizsgált 1. pont tekintetében nem értett egyet az elsőfokú bírósággal, hangsúlyozva az Mt. 211. § (2) bekezdés c) pontja alapján a bejelentési kötelezettség szempontjából az azonos vagy hasonló tevékenység tényleges folytatásának és nem lehetőségének van jelentősége, ezért nem elégséges csupán a cégjegyzékekben feltüntetett tevékenységek összevetése, hanem a ténylegesen folytatott tevékenységeket kell feltárni, értékelni.

[20] A megismételt eljárás tekintetében az elsőfokú bíróság számára előírta, hogy biztosítsa a lehetőséget a felperesnek annak bizonyítására, hogy a cégjegyzékben szereplő azonos, illetve hasonló tevékenységi körök ellenére az alperes és a felperes fiának tagságával érintett gazdasági társaság mégsem folytat azonos vagy hasonló tevékenységet, aminek következtében bejelentési kötelezettsége nem is keletkezett, az alperesnek pedig adjon lehetőséget az ellenbizonyításra.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme a megismételt eljárásban

[21] A felperes eredeti keresetét fenntartva kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 4 380 300 forint felmondási időre járó távolléti díj és 12 711 744 forint végkielégítés, valamint perköltség megfizetésére, amelynek mértékét az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára utalással kérte azzal, hogy jogi képviselője áfa fizetésére köteles.

[22] Az érvényesíteni kívánt jogként hivatkozott az Mt. 82. § (3), (4) bekezdéseire, valamint a 77. § (5) bekezdés b) pontjában foglaltakra.

[23] Érvelése szerint az alperes a fennálló munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, a munkáltató intézkedését két okból vitatta.

[24] Egyrészt álláspontja szerint az érvénytelen volt, mert vele szemben a munkáltatói jogokat a taggyűlés gyakorolta, amely testületből kell megválasztaniuk azt a természetes személyt, aki képviseli azt a munkavállaló viszonylatában, erre azonban a jelen esetben nem került sor.

[25] Másrészt hivatkozott arra, hogy az azonnali hatályú felmondásban rögzített okok közül az 1. nem valós, míg a 2., 3. és 4. pontban rögzített okok nem felelnek meg a világosság, a valóság és az okszerűség követelményének.

[26] Az 1. pontban foglaltakkal kapcsolatosan előadta, hogy családja, valamint az (alperesi cégtulajdonos) család között rendszeres, bizalmi jellegű kapcsolat állt fenn, ennek során (személy 1 neve)-nek pontosan rálátása volt fia tanulmányaira tekintettel arra, hogy nyári gyakorlatát is az alperesi gazdasági társaságnál végezte, annak érdekében egyéb tevékenységeket is folytatott. Éppen (személy 1 neve) biztatására kezdett gazdasági tevékenység folytatásába. Ebben a körben előadta, hogy a bejelentési kötelezettségének az Mt. 211. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltak szerint eleget tett. Másrészt pedig vitatta, hogy a (cég 4 neve), amelynek fia tagja és ügyvezetője, az alperesi cég tevékenységével azonos vagy hasonló tevékenységet folytatna, ami alapján azonban bejelentési kötelezettség sem terhelte. E körben hivatkozott arra, hogy amíg a (cég 4 neve) árbevétele 95 %-át kereskedelmi tevékenységből, addig az alperes árbevétele ugyancsak 95 %-át gyártásból szerezte.

[27] A 2. pont kapcsán előadta, hogy az alperes 2010-ben vette fel a gazdasági kapcsolatot a (cég 3 neve)-vel, amely által gyártott légbeszívó egység részét képezte az alperes által gyártandó berendezés. Ezen berendezés részeleme volt a ventilátor, amelyet a (cég 3 neve) a (cég 2 neve) cégtől vásárolt meg Angliából és szállította az alperes (város neve)-i telephelyére. A ventilátor beszerelését követően a berendezés értékesítésre került a (cég 3 neve)-nek. A (cég 3 neve) 2014. év végétől nem kívánt ventilátorok beszállításával foglalkozni felvette a kapcsolatot a fia által tulajdonolt céggel, hogy bonyolítsa le a ventilátor beszerzést. Az ennek érdekében kialakított együttműködés keretében kerültek a (cég 2 neve) cég által legyártott ventilátorok a fia cégén és a (cég 5 neve)-n keresztül az alpereshez, amely ezt követően elvégezve a beszerelést, a készterméket értékesítette az adott termékre elfogadott haszonkulccsal, amely a ventilátor szállítási árát is magában foglalta. Hivatkozott arra, hogy a (cég 2 neve) Grouptól az alperes ventilátort soha nem vásárolt, sem beszállítója, sem partnere nem volt az alperesnek. Vitatta ennek megfelelően, hogy előnytelen beruházási láncolatot

alakított volna ki, mint ahogy hivatkozott arra is, hogy az alperes eredményei 2020. évben jelentősen elmaradtak korábbi évek eredményeitől, így nincs gazdasági érdek-veszélyeztető tevékenység sem.

A 2. pont kapcsán előadta továbbá, hogy az azonnali hatályú felmondás általánosító jellegű, nem kellően részletes, nem tartalmaz arra vonatkozó adatokat, hogy a felperes mihez képest tartott fenn az alperes számára gazdasági érdeket veszélyeztető beszerzési-értékesítési struktúrát, továbbá hogy miben nyilvánul meg a gazdasági érdeket veszélyeztető jelleg, mely termék beszerzése, értékesítése veszélyeztette az alperes gazdasági érdekeit. Hivatkozott továbbá arra is, hogy az alperesnek korábbi években is volt a (cég 5 neve)-vel kapcsolata, amelyben megfelelő könyvvizsgálói ellenőrzést követően sem találtak kivetnivalót.

[28] Az azonnali hatályú felmondás 3. indokával kapcsolatosan előadta, hogy az általános jellegű megfogalmazást tartalmaz, amelyből nem állapítható meg, hogy mely magatartás sértette az alperes jogos gazdasági érdekeit, nem jelöli meg, hogy mely gazdasági társasággal működött együtt, milyen gyártóeszköz beszerzésében és az együttműködés hogyan valósult meg.

[29] Végül a felmondás 4. pontjának indokolásával kapcsolatosan előadta, 2019. május 9-én megadta a személyi számítógépének belépési kódját, így ezen felmondási indok sem fedi valóságot. Egyebekben pedig nem került megjelölésre konkrétan, hogy milyen fontos jelszót vagy kódot, nem adott meg.

[30] Előadta továbbá azt is, hogy az alperes a 2., 3. és 4. pont vonatkozásában nem jelöli meg, hogy milyen felperesi magatartást kifogásol, így etekintetben az elévülést sem lehet vizsgálni.

[31] Követeléseösszecszerúsége körében kifejtette, hogy a munkaviszony megszüntetésekor végkielégítésben nem részesült, így annak 12 havi mértéke illeti meg az Mt. 82. § (3) bekezdés alapján, továbbá a munkaszerződés alapján 90 napi felmondási időre járó alapbérnek megfelelő távolléti díjra jogosult az Mt. 82. § (4) bekezdése alapján.

[32] Az alperes írásbeli ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására, felperes perkieltségben történő marasztalására irányult, amelynek mértékét az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján áfa-val növelt összegben kért megállapítani.

[33] Az érvénytelenséggel kapcsolatos hivatkozás körében rámutatott, hogy a felperes részéről korábban nem volt vitatott a munkáltatói jogkör gyakorlójának képviselőében eljáró személy képviselői jogosultsága sem a megelőző munkáltatói intézkedések megtételekor, sem az azonnali hatályú felmondás átvételekor.

[34] A felmondás indokai körében az 1. pont kapcsán hivatkozott az irányadó bírósági gyakorlaton keresztül arra, hogy nem a tényleges tevékenység folytatása, hanem az bír jelentőséggel, hogy a cégjegyzékben milyen tevékenységek kerültek feltüntetésre. Az azonos terméket gyártó és forgalmazó tevékenység esetén megvalósuló versenytársi minőség megállapíthatósága körében hivatkozott az 1/2019. KMK vélemény 1. pontjában, valamint

eseti döntésekben foglaltakra. Ennek kapcsán előadta, hogy az alperes és a (cég 4 neve) között rendszeres gazdasági kapcsolat állt fenn, amelyről a felperes tudomással bírt, összeférhetetlenséget nem jelentette be, mint ahogy azt sem, hogy hozzátartozója tagja eme gazdasági társaságnak. Álláspontja szerint a felperes bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, önmagában az a tény, hogy (személy 1 neve)hal a felperes fia több esetben egyeztetett, vagy bízgatására folytatott gazdasági tevékenységet, nem azonos a jogszabály által előírt bejelentési kötelezettség megtételével. A (cég 4 neve) árbevételének álláspontja szerint nincs jelentősége a felperesi védekezés alátámasztására. A felperes 2014. év végétől kialakított egy olyan indokolatlan gazdasági láncolatot és számlázási struktúrát, amely veszélyeztette az alperes jogos gazdasági érdekét, azzal mindösszesen 1 129 740,40 euró kárt okozott azáltal, hogy az alperesnek járó kedvezményt a (cég 2 neve)Group-tól nem az alperes, hanem a (cég 4 neve) realizálta, amely a terméket tovább számlázta a (cég 5 neve)-nek, aki végül jelentősen emelt áron számlázta tovább azt az alperesnek. Tulajdonképpen az alperes pénzéből építették folyamatosan a (cég 4 neve)-t, míg a (cég 5 neve) abból a célból került megalakításra, hogy leplezze a (cég 4 neve) tevékenységét, így a felperes és fia családi kapcsolata ne legyen felismerhető.

[35] Álláspontja szerint a felperes ügyvezetőként a tőle elvárható gondos eljárást nem tanúsította akkor, amikor fia cégét építette, ezáltal veszélyeztetve az alperes jogos gazdasági érdekeit. Ebben a körben hivatkozott az Mt. 8. § (1) bekezdésébe ütköző magatartásra, valamint ennek alátámasztására eseti döntéseket hívott fel.

[36] A felmondás 2. pontjában foglaltak kapcsán előadta, hogy a ventilátor beszerzése során a (cég 2 neve)-en túl a (cég 4 neve) és a (cég 5 neve) láncolatba iktatása indokolatlan volt. A (cég 4 neve)-nek egy munkavállalója volt, maga az ügyvezető nem rendelkezett a termékek fuvarozásához szükséges járművekkel, a tároláshoz szükséges raktárakkal, így a cégek legfeljebb ügyletkötői tevékenységet folytattak.

[37] Az alperes keresetét összecszerűségében nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete és annak indokai

[38] Az elsőfokú bíróság 78. sorszám alatti ítéletében – amelyet 81. sorszám alatt kiegészített – kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 4 383 360 forint felmondási időre járó távolléti díjat, valamint 12 711 744 forint végkielégítést, továbbá 1 177 931 forint perköltséget.

Kötelezte az alperest 1 500 000 forint elsőfokú, 1 367 368 forint fellebbezési eljárási illeték, valamint 518 100 forint állam által előlegezett költség megfizetésére.

[39] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen megállapította, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztották alá, hogy a felperes bejelentette az alperesnek fia cégalapítását, ebben a körben az egyetemi gyakorlat alperesnél történt teljesítésének álláspontja szerint nem volt jelentősége.

[40] A perben kirendelt igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperes fiának cége az alapítástól a felmondás közléséig terjedő időtartamban nem folytatott azonos vagy hasonló tevékenységet. Rámutatott, hogy azon bizonyítási indítvány teljesítésének miszerint a felperesnek a (cég 4 neve) alapításakor már az alperesével azonos vagy hasonló tevékenység kiépítésére irányuló akarata volt, nem adott helyt mert ez a felmondási okok bővítésének minősült volna.

[41] Részletes indokát adta továbbá, hogy mely bizonyítási indítványt és milyen okból nem fogantatosított a hivatkozott körülmények alátámasztására.

[42] Rögzítette, hogy a felperesnek a munkaszerződés módosítása körében tanúsított magatartása alapján az alperes taggyűlési jóváhagyásának hiányában is alappal következtethetett a felmondást aláíró (személy 2 neve) eljárási jogosultságára, így az Mt. 20. § (3) bekezdése alapján ez esetre a munkáltatói jognyilatkozat érvényessége megállapítást nyert. Mindezek alapján pedig az azonnali hatályú felmondás érvénytelennek nem volt tekinthető.

[43] A felmondásban foglalt indokok kapcsán az Mt. 78. § (1) bekezdés, MK. 95. sz. állásfoglalás, valamint az Mt. 64. § (2) bekezdésére hivatkozással az Mt. 211. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt bejelentési kötelezettség körében a felperes bizonyítási érdekévé tette, hogy bejelentési kötelezettségének eleget tett vagy az nem állt fenn.

[44] Az Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében foglaltakat idézve rámutatott, hogy az alperes által hivatkozott eseti döntések egy része meghaladottsága okán nem tekinthető irányadónak. Önmagában a jó családi kapcsolat alperes részére történő felperesi bejelentés megtörténtét nem alapozza meg. Az, hogy a (cég 4 neve) a felmondás keltéig olyan tevékenységet végzett volna, amelyet megelőzőleg az alperes végzett vagy végezhetett volna nem merült fel bizonyíték, további ilyen okot a felmondás sem tartalmazott.

[45] Álláspontja szerint miután a perben bizonyítást nyert, hogy a (cég 4 neve) és az alperes az azonnali hatályú felmondás közléséig azonos vagy hasonló tevékenységet nem folytatott, így a felperest bejelentési kötelezettség sem terhelte, így kötelezettségszegése sem állapítható meg. Ebből következően pedig az azonnali hatályú felmondásban felrótt összeférhetlenségi okon alapuló bejelentési kötelezettség elmulasztásával nem sérthette meg az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettségét, a jóhiszeműség és a tisztesség elvét. Ebből következően az 1. pontot nem minősítette okszerűnek.

[46] Tekintettel arra, hogy a rendszeres gazdasági kapcsolat fennálltára a felmondás nem utalt, így ezt az MK. 95. számú állásfoglalás III. pontjában rögzített tilalom alapján nem vizsgálta.

[47] Az azonnali hatályú felmondás indokolásának 2. pontjában foglaltak tekintetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy azok valóságát és okszerűségét az alperes nem bizonyította sikerrel. Kifejtette, hogy az indok nem felel meg a világosság követelményének, rögzítette, hogy az észszerűség és a gazdasági indokoltság vizsgálata, amely az általa kialakított beszerzési struktúrát érinti túlmutat a munkahelyi per keretein, arra

az alperes felmondásában nem hivatkozott, mint ahogy arra sem, hogy ezen struktúra eltérésével a felperes milyen lényeges kötelezettségét szegte meg és ezáltal milyen kárt okozott az alperesnek.

[48] Rámutatott az Mt. 8. § (1) bekezdésére történő hivatkozás tekintetében, hogy az alperes a felmondásban a felperesnek nem egy tevőleges magatartást rótt fel, hanem egy helyzet eltérését, míg a perben szándékos károkozó tevékenységére hivatkozott és ezt kívánta alátámasztani.

[49] Az elsőfokú bíróság az alperes jogos érdekeit veszélyeztető felperesi magatartásra nem tudott következtetést levonni, a gazdasági indokolatlanság vizsgálata álláspontja szerint változatlanul meghaladja egy munkaügyi per kereteit.

[50] Rámutatott, hogy a (cég 2 neve) képviselőjének peres eljárás során tett nyilatkozatát tekintettel arra, hogy az a felmondás időpontját követően keletkezett nem tudta figyelembe venni.

[51] A felmondás indokainak 3. és 4. pontjában foglaltakat pedig alperesi vitatás hiányában nem vizsgálta.

[52] A felmondás elkésztése kapcsán rámutatott, hogy az határidőben került előterjesztésre.

[53] Miután az alperes a követelésösszegszerűségét nem vitatta, a kereset szerint marasztalta a felperest.

Az alperes fellebbezése, a felperes csatlakozó fellebbezése és a fellebbezési ellenkérelmek

[54] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes fellebbezést, a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

[55] A felperes elsődleges fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és a felperes kereset elutasítására irányult, másodlagosan kérte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítsa.

[56] Az ítéltáblától gyakorolni kért felülbírálati jogkört – szabadszöveges indokolása szerint – a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjaiban jelölte meg. A hatályon kívül helyezés kapcsán hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett, amikor nem engedte betekinteni a (cég 4 neve) irataiba üzleti titokra hivatkozással.

[57] Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásából vitatta annak [3], [4], [5], [6] és [8] bekezdésében foglalt megállapítását. Vitatta, hogy az alperes cégtulajdonosaival a felperes jó viszonyt ápolt volna, álláspontja szerint a viszony nem mutatott túl egy jó kollegiális

kapcsolaton. Hivatkozott arra, hogy az, hogy a felperes gyermeke (személy 4 neve) munkaviszonyt létesített az alperessel kizárólag szakmai gyakorlati lehetőséget biztosított a felperes gyermeke számára, vele az alperesi ügyvezetőnek semmilyen kapcsolata nem volt. Sérlemzte azt is, hogy az ítélet [5] bekezdésében foglalt megállapítás pontatlan. Hivatkozott arra, hogy az ítélet [6] bekezdésében a ventilátor beszerzési folyamatát az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg. Ennek kapcsán utalt rá, hogy az alperes 2014 előtt csak kisebb szerelési munkákat végzett, a (cég 3 neve)-nek a (termék neve) elnevezésű termékhez kapcsolódóan, majd 2014-ben került megbízásra a teljes (termék neve) elnevezésű termék összeszerelésére, amelynek egy kis, de szükséges alkatrészét képezi a (cég 2 neve) Group által előállított ventilátor. A (cég 3 neve) megbízás keretében utasította az alperest, hogy a ventilátorokat a (cég 2 neve) Grouptól közvetlenül szerezze be, biztosítván az alperesnek is a (cég 3 neve) számára biztosított nagymértékű kedvezményt (kb. a piaci ár 2/3-a). A felperes, az alperes ügyvezetőjeként tárgyalt a (cég 2 neve) Group képviselőjével (személy 5 neve)-vel kérve azt, hogy a számlát a (cég 4 neve)-nek állítsák ki. A (cég 5 neve) rendszerbe iktatására pedig azért került sor, hogy a (cég 4 neve) által számlán megvásárolt ventilátorokat ő adja tovább az alperesnek elkerülve ezzel a közvetlen kapcsolatot a (cég 4 neve)-vel. Hangsúlyozta, hogy a (cég 3 neve) megbízásából került az alperes a (cég 2 neve) Group Kft.-vel kapcsolatba, ugyanakkor az nem került rögzítésre, hogy az egyedi ár, amit a (cég 2 neve) Group a (cég 3 neve)-nek biztosított és ezáltal az így biztosított kedvezmény is a (cég 4 neve), valamint a (cég 5 neve) közbeiktatásával elveszett, annak ellenére, hogy a ventilátor ténylegesen az alpereshez került leszállításra, az alperest ezáltal érte anyagi kár. Nem felel meg a valóságnak, hogy a ventilátorok árát az alperes a termék árába építette be, a (termék neve) árkalkulációjában a (cég 3 neve) által biztosított kedvezményes ár lett figyelembevéve.

A [8] bekezdésből hiányolta azt, hogy a felperes egyértelműen tisztában volt azzal, hogy a (cég 4 neve) készül arra, hogy azonos, vagy hasonló tevékenységet folytasson az alperesi társasággal. A felperes munkavégzés alóli mentesítésének és a vele közölt felmondás időtartama között a (cég 4 neve) megrendelt egy ugyanolyan lemezvágó gépet, mint amilyen az alperesnek volt. Ezt az elsőfokú bíróság nem tette a tényállás részévé.

Az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a (cég 4 neve) abban az időszakban, amikor a felperes még az alperes ügyvezetője volt milyen tevékenység folytatására készült.

[58] Az elsőfokú bíróság a kirendelt igazságügyi könyvszakértő által a (cég 4 neve) vonatkozásában kezelt adatok, illetve iratok üzleti titokként való zárt kezelését rendelte el, így ellehetetlenítve e körben az ellenbizonyítást. Álláspontja szerint elengedhetetlen lett volna a (cég 4 neve) működésének munkaviszony megszűnését követő vizsgálata is, tekintettel arra, hogy a felperes jelenleg a (cég 4 neve) tulajdonosa, mindvégig ő volt az azonos, illetve hasonló tevékenység tényleges irányítója, mind a gyártási tevékenységre, mind ezt megelőző ventilátor beszerzésre vonatkozólag.

[59] A könyvszakértő meghallgatása során akként nyilatkozott, hogy ventilátor értékesítést illetően a (cég 4 neve) és az alperes vonatkozásában egy piacról van szó. A könyvelés jogcímétől független tényként megállapítható, hogy ugyanarról a termékről, azaz ventilátorról van szó, így a könyveléstechnikai szempontból elkülönítésnek a jogszabályi megítélés szempontjából nincs jelentősége. A (cég 4 neve) ugyanazt a terméket forgalmazta, ugyanazon a piacon, ezáltal azonos vagy hasonló tevékenységet folytatott, mint az alperes.

Álláspontja szerint az, hogy bejelentési kötelezettséget elmulasztott-e a felperes, jogkérdés volt, ebben a szakértő nem foglalhat állást. Véleménye szerint a munkaviszony megszűnésének idejét követő időszakot azért kellett volna vizsgálni, mert alátámasztja a felmondásban foglaltakat.

[60] Hivatkozott továbbá arra, hogy az Mt. 211. § (2) bekezdés c) pontja szerinti bejelentési kötelezettség célja, hogy a munkáltató jogos gazdasági érdekeit védje, megakadályozza az esetleges visszaélés lehetőségét, amely kötelezettség a jóhiszeműség és tisztesség a tájékoztatás és együttműködési kötelezettségből is levezethető, ahogy ezt a felmondás is indokolta. A (cég 4 neve) az alperessel gazdasági kapcsolatban állt, ez nem vitatható, irreleváns, hogy ez közvetett vagy közvetlen jellegű kapcsolat. A felperes, mint ügyvezető az Mt. vezetőkre vonatkozó összeférhetetlenségi szabályaival, azok célja és rendeltetésével összeegyeztethetetlen magatartást tanúsítva kárt okozott, a felperesi kötelezettségszegés ezáltal megállapítható. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hagyta figyelmen kívül a felperes károkozását, e körben jogos gazdasági érdekeinek sérelmét, ami az Mt. 8. § (1) bekezdésében foglalt alapvető kötelezettség megsértéseként érhető tetten, hiszen nemcsak károkozás történt, hanem a jogos gazdasági érdek is sérült. Hivatkozott arra, hogy a munkáltató gazdasági érdek veszélyeztető magatartása nemcsak konkurencia tevékenysége által valósítható meg, hanem bármi más magatartással is. Álláspontja szerint nem egy ügylet gazdaságosságáról vagy célszerűségéről van szó, amely kívül esik a bíróság mérlegelési körén, hanem a felperes szándékos és súlyos kötelezettségszegéséről, amely bejelentési kötelezettség elmulasztását és a munkáltató gazdasági érdekének veszélyeztetését jelentette.

[61] Felperes csatlakozó fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és a perköltség 1 405 323 forintra történő felemelésére irányult. Csatlakozó fellebbezése kapcsán hivatkozott arra, hogy az ítélet indokolás [150] bekezdésében levezetett számítás alapján ügyvédi munkadíját 712 852 forint + áfa, így 905 323 forint kellett volna, hogy legyen, amely az 500 000 forint másodfokú költséggel összesen 1 405 323 forint perköltséget eredményezett volna.

[62] Fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részének helybenhagyására, az alperes perköltségben történő marasztalására irányult.

[63] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében az ítéltábla iránymutatását betartva bizonyítási eljárást folytatott le a (cég 4 neve) és az alperesi gazdasági társaság azonos vagy hasonló tevékenységek folytatása körében, amelynek kapcsán ítéletében részletesen vizsgálta a beszerzett bizonyítékokat, valamint az alperes által felajánlott ellenbizonyítás lehetőségét is, és jutott arra az álláspontra, hogy a felperest nem terhelte bejelentési kötelezettség. Az alperesi gazdasági tevékenység és a (cég 4 neve) tevékenységének jellege szerint nem minősül azonos vagy hasonló tevékenységet folytató gazdasági társaságnak. Kitért arra is, hogy az elsőfokú bíróság okszerű indokát adta annak is, hogy miért nem voltak irányadóak az alperes által felhívott eseti döntések. E körben utalt arra, hogy a vizsgálati időszakban az alperes költségszerkezete gyártási, míg a (cég 4 neve) költségszerkezete pedig kereskedelmi tevékenységre utalt. Az alperes az ítélet tényállásával kapcsolatos fellebbezési hivatkozása kapcsán rámutatott arra, hogy az iratellenesnek nem minősül, a becsatolt fotók magánjellegűek voltak, amelyből közvetlen kapcsolatra lehet

következtetést levonni még akkor is, ha nem olyan kifejezést használt, amelyet az alperes elvárt vagy elvárna. A [4] bekezdés alperesi hivatkozása kapcsán utalt arra, hogy azok spekulatív gondolkodást feltételeznek, mint ahogy az [5] bekezdésben foglaltak kapcsán utalt arra, hogy azokat később részletesen megindokolta. A [6] bekezdés kapcsán utalt arra, hogy az alperesi gazdasági társaság 2015. évet megelőzően (cég 2 neve) Grouppal nem állt közvetlen gazdasági kapcsolatban, ebben az időszakban a (cég 3 neve) rendelte meg a (cég 2 neve) Grouptól a ventilátorokat. Egyebekben pedig az alperes fellebbezésében nem jelöli meg konkrétan az elsőfokú bíróság ítéletének azon hiányosságát, eljárási szabálytalanságát, amely a hatályon kívül helyezés alapjául szolgálhatna, így ennek alapjául nem szolgálhat.

[64] Az alperes észrevételében hivatkozott arra, hogy a felperes családja és az alperes ügyvezetője közötti jó kapcsolatra hivatkozásra alapította, hogy nem terhelte formális bejelentési kötelezettség, ez az állítás azonban nem felelt meg a valóságnak. Bejelentési kötelezettség terhelte, amelyet elmulasztott és így súlyos kötelezettségszegést valósított meg.

[65] Álláspontja szerint a perben vizsgálandó időintervallum tekintetében életszerűtlen, hogy a felperes csak a munkaviszony megszűnését követően alakította volna ki üzleti stratégiáját a (cég 4 neve)-n belül, figyelemmel arra, hogy a szükséges eszközök beszerzése már korábban megtörtént, a csarnokot felépítették és a tevékenységi kör a cég megalapításakor meghatározásra került, amelynek álláspontja szerint a per érdemét illetően jelentőséggel bírnak a felperes munkaviszonya alatt tanúsított károkozó magatartása tekintetében.

[66] Az általa felhívott eseti bírósági döntések (Legfelsőbb Bíróság Pf.IV.25.496/1999.) álláspontja szerint analógiaként alkalmazandók, míg a hasonló tevékenység, illetve azonos piac körében tett hivatkozása álláspontja szerint azért bír jelentőséggel, mert a szakértő egyértelműen kinyilvánította, hogy a két cég egyazon piacon tevékenykedik. Az alperesnek ugyanarra a termékre volt szüksége, amit a (cég 4 neve) megvásárolt a (cég 2 neve) Grouptól és miután az alperes a (cég 5 neve)-től megvette beépítette és ennek részeként értékesítette tovább. E körben hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság egy eseti döntésére az azonos vagy hasonló tevékenység folytatása körében. Utalt az igazságügyi könyvszakértő elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatára, amely szerint annak függvénye, hogy az azonos piacon történő tevékenység kifejtést meg tudja állapítani, hogy ugyanazt a terméket értékesítse az egyik cég, mint a másik, amely jelen esetben azért nem állapítható meg, mert az alperes más terméket értékesít, egy olyan terméket, amelynek összetevője a szóban forgó ventilátor. Idézte továbbá az igazságügyi szakértő 67. szám alatti tárgyalási jegyzőkönyvben meghallgatása során tett megállapításából annak 6. oldal 4. és 5. bekezdés, valamint 7. oldal 4. bekezdését.

[67] Az eljárási szabálysértés tekintetében hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban a bíróság üzleti titokra hivatkozással nem engedett betekintést a (cég 4 neve) irataiba, ezzel elzárva a bizonyítástól, amely eljárási szabálytalanság orvoslására kiegészítő bizonyítás lefolytatására a fellebbezési eljárás keretein belül nincs lehetőség.

[68] Az ítéltábla anyagi pervezetését követően a felperes hivatkozott arra, hogy 2007. november 21-től jogviszonya megszűntetéséig látta el az ügyvezetői feladatokat, azonban 2014. április 8-tól másik önálló aláírásra jogosult ügyvezetője (személy 2 neve) volt.

[69] Az alperesi gazdasági társaság több beszállítóval állt kapcsolatban, akik közül ajánlatkérésre a (cég 5 neve) vállalta a ventilátor leszállítását. Álláspontja szerint az üzleti titok védelmét sértő elvárás lenne a beszerzést beszállító cégek részéről az árképzés kimutatása. Megtévesztőnek minősítette az alperes azon hivatkozását, miszerint valótlán lenne az az állítás, hogy az alperes a ventilátor árát a termék árába építette be, hanem a (termék neve) árkalkulációba a (cég 3 neve) által biztosított kedvezményes ár lett figyelembe véve, így a (cég 3 neve) biztosított kedvezményt a (cég 4 neve) és a (cég 5 neve) tovább számlázásánál elvesztett, a (alperes)-t kár érte. Életszerűtlennek minősítette azt, hogy az alperes, mint gyártó vagy a (cég 5 neve), mint beszállító veszteségesen forgalmazzon egy terméket, továbbá hogy ne vegyék figyelembe a felhasználási helyre szállítás költségeit legyenek azok közvetett, vagy közvetlen költségek. Előadta továbbá, hogy a (cég 3 neve), mint fő megrendelővel való kapcsolata során megszokott, gyakori volt, hogy rövid határidővel kellett szállítani, ekkor pedig a szállítást légi úton kellett megoldani, amely megemelte a beszerzési árakat. A felperes nem képes meghatározni a beszállító bekerülési értékét és árát, tekintve arra, hogy nem volt annak alkalmazottja. Megjegyezte továbbá, hogy a felperes felmondása előtt az alperes nem állt gazdasági kapcsolatban a ventilátor gyártó céggel, ezen állítása az alperesnek valótlán. Rámutatott továbbá, hogy nemcsak a felperesi ügyvezető vett rész az alperesi vállalat irányításában, hanem annak másik ügyvezetője is, aki mellett saját könyvvizsgáló végezte el a társaság átvilágítását évről-évre. A felperes, mint a gyártott termékek esetében a kimenő árajánlatok készítője minden alkalommal figyelembe vette a beszállító árajánlatait és azt a végtermék árába építette, a tulajdonosok által kifizetett és elvárt haszonkulccsal beárazva a vevők részére. A vevők által elfogadott árajánlat alapján gyártotta le az alperes a termékeket. Az pedig, hogy a felperes a tulajdonosok elvárásának megfelelően végezte tevékenységét az általa elért prémiumok is alátámasztanak. Rögzítette továbbá, hogy a taggyűlés határozatok könyvében bejegyzésre került, hogy a felperes a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége szem előtt tartva végezte tevékenységét. Az alperes adózás előtti eredménye minden évben meghaladta a tulajdonosok által kifizetett szintet, amely így a maximális prémiumot eredményezte nála. Ez pedig alátámasztja, hogy munkáját a legjobb tudása és a tulajdonosok elismerése mellett végezte.

[70] Felperes álláspontja szerint a folyamat szempontjából annak van jelentősége, hogy 2014. évig bezárólag a ventilátorok közvetlenül az angol cégtől a (cég 3 neve)-hez kerültek, ahol megtörtént az alperesek által szállított részelemek a ventilátor és egyéb tartozékok összeszerelése. 2015. évtől kiszervezik ezt a folyamatot, amelynek következtében került kialakításra az alperesi gazdasági társaság által az a beszállítói hálózat, amely a leggyártott ventilátort az angol gyártótól az alperesi gazdasági társaság (város neve)-i telephelyéig eljuttatta. A (cég 3 neve) ehhez annyi támogatást nyújtott, hogy továbbra is a kedvezményes árat biztosította az angol gyártó a (város neve)-re eljuttatandó ventilátorok leszállítása és értékesítése körében. Az angol gyártó biztosította a kedvezményes árat, a (cég 4 neve) és a (cég 5 neve) megoldották a logisztikai tevékenységet, amely az angol gyártó az alperesi gazdasági társaság (város neve)-i gyárához hozta a terméket. Itt került a ventilátor a (termék neve) termékbe beépítésre, majd a saját árképzésének megfelelően értékesítésre a (cég 3 neve) irányába. Álláspontja szerint az alperesi árkülönbség téves, tekintettel arra, hogy az arra az esetkörre szól, amikor a ventilátor gyártója legyártja a ventilátort és a saját gyárában a kapujában elhelyezi, abba nem kerülnek beépítésre azok a költségnemek, amelyek a ventilátor gyártói telephelyéről az alperesi gazdasági társaság telephelyére történő eljutásáig felmerülnek. Az ezzel kapcsolatos logisztikai költségek nem kerülnek beárazásra.

[71] Az alperes az anyagi pervezetés körében fenntartotta azon állítását miszerint a ventilátoroknak a (cég 5 neve) és a felperes érdekeltiségébe tartozó (cég 4 neve) közbeiktatásával a beszerzési, illetve értékesítési struktúra kialakításáról tudott, sőt abban aktív szerepet is vállalt. Erről azonban nem tájékoztatta az alperes tulajdonosait, ezzel megszegve az Mt. 211. § (2) bekezdés c) pontja szerinti kötelezettségét. Fenntartván az eddig ismertetett beszerzési rendszert rámutatott, hogy a (cég 3 neve) 2014 őszén a ventilátor beépítési gyakorlatának megváltozásával azt az elvárást támasztotta az alperes felé, hogy a ventilátorokat továbbra is (cég 2 neve)-től szerezzék be, azonban az biztosítsa az alperes számára a kedvezményes listaárát. Ez a kedvezmény az alperesre és nem más gazdasági szereplőre vonatkozott. A felperes az alperes ügyvezetőjeként és az ügyvezetőtárs tudta nélkül 2014. november 24-i e-mailjében arról tájékoztatta a (cég 2 neve) értékesítési menedzserét (személy 5 neve)-t, hogy a (alperes) üzleti partnere a (cég 4 neve) lesz, akiért kezeskedik. A felperes 2014. november 25-i e-mailjében azt is közölte, hogy a (cég 4 neve) nem fogja igénybe venni a GE szállítási rendszerét, hanem a (cég 6 neve) lesz a szállítója. Vitatta azt, hogy a felperes fia ezen (cég 2 neve)-vel való gazdasági kapcsolatot maga alakította volna ki, ezen vonatkozásban érdemi nyilatkozatot nem tudott tenni. Mindezek alapján a (cég 4 neve) a (cég 2 neve)-től a (cég 3 neve)-re tekintettel nyújtott kedvezmény kizárólag a felperes megtévesztő magatartása miatt kaphatta meg. A (cég 4 neve) Kft-nek és a (cég 5 neve)-nek a közreműködése/közbeiktatása alperes számára ez a kedvezmény elveszett, míg a (cég 4 neve) a ventilátorokat kedvezményes áron kapta, a (cég 5 neve) azokat már nem kedvezményesen, lényegesen magasabb kb. 2-3-szoros áron számlázta le az alperesnek, amelyből eredően az alperest anyagi kár érte. Ezzel pedig a felperes tisztában volt. Erre vonatkozó okirati bizonyítékait csatolta, így az árkülönbségből adódóan számításai szerint 1,1 millió eurós kár érte az alperest. Mindezen magatartása a felperes az alperes jogos gazdasági érdekeit veszélyeztető magatartást tanúsított, amelyet súlyosít, hogy ezt vezető állású munkavállalóként és szándékosan követte el. Álláspontja szerint sem a (cég 4 neve), sem a (cég 5 neve) beiktatását semmilyen üzleti megfontolás nem indokolta. A ventilátorok az eredeti terv szerint a (cég 2 neve)-től kedvezményes áron beszerezhetőek lettek volna, a (cég 4 neve) és a (cég 5 neve) szerepe kizárólag a számlázásra korlátozódott, illetőleg arra, hogy további szolgáltatás nélküli tételek kerülhessenek kiszámlázásra. Ennek kapcsán hivatkozott arra, hogy nem volt szükséges sem a (cég 4 neve), sem a (cég 6 neve) mint szállító bevonása, a (cég 5 neve) beiktatására kizárólag azért került sor, hogy ne legyen közvetlen kapcsolat a (cég 4 neve) és az alperes között, maga a (cég 4 neve) egyetlen fővel működött, aki a felperes fia volt, így részéről hozzáadott érték, tevékenység nem került elvégzésre.

[72] A felperes előadása kapcsán vitatta (személy 2 neve) operatív ügyintézésben való részvételét, hivatkozva arra, hogy magyarul nem beszél, (ország neve)-ben élt, havonta egyszer-kétszer 1-2 napot tartózkodott Magyarországon. Ebben a körben pedig az alperes maga nyilatkozott akként, hogy ő építette fel a céget. Rámutatott, hogy annak ellenére, hogy az alperes konzekvensen hivatkozik arra, hogy a (cég 4 neve) soha nem volt partnere maga tájékoztatta a (cég 2 neve) értékesítési menedzserét (személy 5 neve)-t, hogy a (cég 4 neve) az alperes üzleti partnere és kérte részére ugyanazt a kedvezményt megadni. Álláspontja szerint a felperes semmivel nem támasztotta alá, hogy a ventilátorok vonatkozásában a két gazdasági szereplő közbeiktatása miatt eredményezett két-háromszoros beszerzési árat, nem tudott olyan szolgáltatást megjelölni, amelyet a (cég 4 neve) vagy a (cég 5 neve) nyújtott volna az alperesnek, különösen olyat, ami hozzáadott értékkel rendelkezne. Vitatta, hogy a ventilátorok jelentősen magasabb vételára a végtermék árából beállításra került, ezzel szemben állította azt, hogy a megemelkedett beszerzési árra tekintettel ezt a különbséget nem tudta a (cég 3 neve) felé érvényesíteni, ezáltal okozott jelentős kárt az alperesnek.

[73] A felperes által hivatkozott prémium összeg kifizetése nincs összefüggésben a ventilátorok beszerzésével, tekintettel arra, hogy annak kifizetése a tárgy év nyereség függvénye volt, mint ahogy a társasági határozatokban megszületett felmentvénynek sincs jelentősége a felperesi ügyvezető alperesi gazdasági érdekét veszélyeztető vagy sértő cselekményének felelősségre vonása érdekében. Ami a felperes távozása utáni üzleti eredményességre vonatkozott hivatkozott arra, hogy 2020-ban koronavírus járvány miatti leállások, majd 2020 áprilisában tüzeset volt az alperesnél, ezt megelőzően a felperes, mint ügyvezető távozása és annak pótlása, valamint a felperes ügyfél és munkatárs elviteli tevékenysége is bevétel kiesést eredményezett. A kedvezőtlen változások a folyamatos új belépők számában is megjelennek, mint ahogy 10 %-os béremelés is szükséges volt. Mindezek ellenére az említett visszaesés 2022-ben már megfordult és ezt követően növekedés indult meg a cégnél.

[74] Hivatkozott arra, hogy a felperes előadása szerinti szállítási ár nem támasztja alá a két-háromszoros árnövekedést, ugyanakkor a ventilátorok továbbra is szállíthatóak lettek volna a (cég 3 neve) rendszer hálózatán keresztül, közvetlenül az alperes székhelyére.

[75] A felperes védekezett továbbá arra is, hogy álláspontja szerint az alperesnek kell bizonyítania azt, hogy a beszerzési és értékesítési struktúra az alperes jogos gazdasági érdekeit veszélyeztette, illetve veszélyezteteti, melyre az általa beadott beadvány nem alkalmas. Vitatta azon alperesi előadást miszerint (személy 2 neve) asszony nem vett részt a napi működésben, ennek során hivatkozott a 2015. július 31. napján megkötött könyvvizsgálói tevékenységre irányuló megbízási szerződésre, mint ahogy bizonyos számlák vonatkozásában a kifizetésről személyesen intézkedett. Eerre vonatkozó okirati bizonyítékait csatolta. Álláspontja szerint az alperes semmivel nem bizonyította, hogy az alperesnek a (cég 4 neve) partnere vagy beszállítója lett volna. Álláspontja szerint a beszerzési és logisztikai folyamat első és utolsó lépését összehasonlítani értelmetlen volt. Hivatkozott továbbá arra, hogy a becsatolt kimutatások a pénzügyi eredményeket bemutató kimutatások alapján a felperes vezetése alatt az alperest kár nem érte. Hivatkozott továbbá arra is, hogy amennyiben a beszerzési láncolat az alperesre nézve kedvezőtlen eredményeket hozott azt a beszerzési láncolat kiiktatása után gazdasági eredményben megjelenő növekményt kellett volna előidézzen. Ez azonban nem történt meg. Védekezett továbbá azzal is, hogy nem igazolt a társaság könyvelése és beszámolóí károkozó magatartást a felperes részéről. Utalt továbbá arra, hogy az alperes nem csatolta sem a felmondáskor, sem a peres eljárás kezdetekor a már említett dokumentumait. Egyebekben álláspontja szerint az alperes védekezésében a pénzügyi teljesítmény visszaesésére vonatkozó hivatkozásai nem bírnak érdemi jelentőséggel. Vitatta a károkozó magatartást, amelynek kapcsán hivatkozott a 2022. évi adózott eredményre és annak megállapításaira is. Álláspontja szerint éppen az alperes által becsatolt kimutatás igazolja azt, hogy az adott termékek árképzése direkt módon nincs összefüggésben az adott termék alkatrészének árával és összeszerelési költségével. Ennek kapcsán hivatkozott arra, hogy egy 9300 eurós végtermék esetében kereskedelmi tételek összessége 5304 euró, amely alapján végtermék előállításához szükséges egyéb kiegészítők összessége 140,05 dollár. Álláspontja szerint a hátrány azért sem állapítható meg, mert ventilátorra vetítve 2415 eurós ár alapulvétele mellett készítette el a végterméket, erre rátéve az alperes hasznát 9300 euróért értékesítette azt a (cég 3 neve) részére. Amennyiben az alperes által megjelölt kár ténylegesen fennállna, úgy távozását követően ez teljes egészében realizálható lett volna a felperes eredményében, amely egyébként 28 %-os extra profitot jelentene, amely a bevett piaci gyakorlattól jelentősen eltérő. Mindezek alapján pedig álláspontja szerint az alperes nem tett

eleget a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos kötelezettségének, így az továbbra is jogellenesnek tekinthető.

[76] Végezetül az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes az Mt. 211. § (2) bekezdés c) pont 6. §-ában foglalt elvárásoknak nem tett eleget, vitatta, hogy (személy 2 neve) asszony belefolyt volna a napi működésbe, ennek kapcsán lényegében fenntartotta a korábban előadottakat. Álláspontja szerint a felperes maga cáfolja azt, hogy a (cég 4 neve)-vel nem álltak üzleti kapcsolatba, hiszen a beszerzést szervezte ki nekik és ezt (személy 5 neve)-vel is közölte. Felperes nem támasztotta alá azon logikai költségek bemutatását, amely indokolja a jelentős mértékű árkülönbséget, mint ahogy vitatta azt is, hogy az általa bemutatott termék listaára, valamint a felperes által megjelölt ár közötti különbség is egyértelműen alátámasztja az általa hivatkozott veszteséget.

Az ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[77] Az alperes fellebbezése alapos, a felperes csatlakozó fellebbezése alaptalan.

[78] Az ítéltábla kötelező hatályon kívül helyezési okot nem észlelt, ilyenre a felek sem hivatkoztak, ezért az ítéltábla felülbírálati jogkörének a Pp. 370. §-a szabályozott korlátai között járt el. E rendelkezés (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolhatja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Ez azt jelenti, hogy a 371. § (1) bekezdésében foglaltak miatt korlátnak minősül – egyebek mellett – hogy a fellebbező milyen konkrét döntést kér a másodfokú bíróságtól tekintetben, hogy az mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét és ezt milyen okból tegye, továbbá, hogy a fellebbező milyen anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést jelöl meg fellebbezése alapjául. Azzal tehát, hogy a fellebbező milyen határozott kérelmet és milyen indokkal ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét. Emellett lényeges korlátot jelent az is, hogy a Pp. 369. §-a meghatározza, a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható.

[79] Az előbbieket hangsúlyozva az ítéltábla a fellebbezésben, csatlakozó fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelmekben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[80] Elsőként az ítéltábla azt vizsgálta, hogy az alperesi – eljárási szabálysértésekkel kapcsolatos – érvek alapján szükség van-e az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére. Bár az alperes erre irányuló fellebbezési kérelmét másodlagosként terjesztette elő, a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfogalmazásából következően az ügy érdemében történő döntésre akkor kerülhet sor, ha az ítélet hatályon kívül helyezésére nincs szükség. A hatályon kívül helyezés iránti kérelem elbírálása tehát a Pp. ezen rendelkezéséből következően szükségszerűen megelőzi az érdemi döntést.

[81] Az előbbiek a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását tették indokolttá.

[82] Az alperes az ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezését eljárási szabálysértés miatt kérte, amelyre a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 381. §-a alapján akkor kerülhet sor, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű. E jogszabályi rendelkezés alapján hatályon kívül helyezésére a következő négy konjunktív feltétel egyidejű fennállása esetén kerülhet sor: az eljárás lényeges szabályainak megsértése, az eljárási szabálysértés érdemi döntésre való kihatása, orvoslásának másodfokú eljárásban való lehetetlensége, vagy észszerűtlensége és mindezekkel összefüggésben az elsőfokú eljárás megismétlésének vagy kiegészítésének szükségessége. E feltételek bármelyikének hiánya kizárja az elsőfokú végzés mérlegelhető hatályon kívül helyezését.

[83] Ennek kapcsán az alperes az eljárási szabálysértést abban határozta meg, hogy az elsőfokú bíróság üzleti titoknak minősítette a (cég 4 neve) könyvelési adatait, amelynek alapján a perben kirendelt igazságügyi szakértői vélemény készült, így azokba az alperes nem tekinthetett be, észrevételeket vagy érdemi védekezést az abban foglaltak kapcsán nem terjesztett elő.

[84] A Pp. 322. § (2)-(5) bekezdése értelmében, ha a rendelkezésre bocsátott okirat minősített adatot, üzleti titkot, hivatásbeli titkot vagy törvényben meghatározott más titkot tartalmaz, a bíróság keresi meg a minősítőt vagy titokgazdát a minősített adat vagy titok megismerésének engedélyezése céljából. Ha a titokgazda a megkeresés átvételétől számított 8 napon belül nem nyilatkozik, az engedélyt megadottnak kell tekinteni, erre a titokgazdát a megkeresésben figyelmeztetni kell. Ha a határidőn belül a titokgazda úgy nyilatkozik, hogy nem járul hozzá a titok megismeréséhez, az okiratnak ez a része bizonyítékként nem használható fel.

[85] Mindezek alapján tehát az elsőfokú bíróság eljárása az üzleti titkot tartalmazó dokumentumok vonatkozásában abban az esetben felelt volna meg az eljárási szabályoknak, ha a titokgazda e körben nyilatkoztatásra került volna, majd pedig az üzleti titok megismerésének megtagadása esetén az így beszerzett vagy becsatolt okiratokat a bizonyítékok köréből kirekesztette volna. Ebben az esetben azonban az abban szereplő adatok és információk még szakértői bizonyítás keretében a szakértő számára sem válhattak volna megismerhetővé, hiszen úgy alapítana rájuk a szakértő szakértői megállapításokat, hogy az abban foglaltak valódiságáról az alperes nem győződhetett meg, annak kapcsán érdemi észrevételeket nem terjeszthetett elő.

[86] Ezen lényeges eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemi eldöntésére kihatással nem volt az alábbiak miatt:

[87] Az alperes az azonnali hatályú felmondás 1. pont szerinti indokát az Mt. 211. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott összeférhetetlenségi ok bejelentési kötelezettségének elmulasztásában, ezáltal pedig az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésében foglalt együttműködési

kötelezettség, a jóhiszeműség és tisztesség elvének sérelmében jelölte meg. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban ennek kapcsán az ítéltábla iránymutatása alapján azt tette vizsgálódása tárgyává, hogy a (cég 4 neve) ténylegesen folytat-e az alperessel azonos, vagy hasonló tevékenységet.

[88] Ebben a körben lényeges annak rögzítése, hogy az alperes még fellebbezésében is több alkalommal a (cég 4 neve) szerepét közvetítő szerepnek minősíti, amelyet szükségtelen láncolati elemnek tekint a (cég 2 neve) Group által gyártott ventilátorok és az azok beszerelését végző alperes között a ventilátorok alpereshez juttatásában. Önmagában tehát a felek egyike részéről sem hangzott el olyan tényállítás, hogy a felperes munkaviszonyának fennállása alatt a (cég 4 neve) az alperesi gazdasági társaság tevékenységével azonos módon végzett volna gyártási folyamatokat. A (cég 4 neve) tevékenységét az alperes maga is csak közvetítőinek minősíti a (cég 2 neve) Group és (cég 5 neve) között. Hangsúlyozandó, önmagában a piac azonossága nem perdöntő. Nem irányadó az alperes által felhívott, a Legfelsőbb Bíróság Pf.IV.25.496/1999. számú eseti döntése sem, annak tárgya ugyanis azonos gyártó és forgalmazó tevékenység, míg a jelen perben az alperes gyártó, a (cég 4 neve) pedig kereskedelmi tevékenységet folytatott. Ezek azonossága pedig az ítéltábla megítélése szerint nem állapítható meg akkor sem, ha a (cég 4 neve) az alperes által gyártott termékhez szükséges alkatrészt forgalmaz. Nem helytálló e körben az alperes azon hivatkozása sem, hogy maga is be tudta volna szerezni ezt az alkatrészt, esetében ugyanis ez a tevékenység nem kereskedelmi tevékenységet, hanem gyártáshoz szükséges beszerzést jelentett volna.

[89] Olyan konkrét tényállítás hiányában, amely az alperes és a (cég 4 neve) ténylegesen folytatott gazdasági tevékenysége azonosságát vagy hasonlóságát megalapozta volna, szükségtelen volt további bizonyítás lefolytatása, így az igazságügyi könyvszakértő kirendelése is, ezért a fent részletezett eljárási szabálysértés az ügy érdemi eldöntésére kihatással nem volt, hiszen enélkül is állást lehetett foglalni a felmondás ezen pontjának megalapozatlansága tárgyában.

[90] Az érdemi döntésre kihatás hiányában a hatályon kívül helyezés Pp. 381. §-ában rögzített feltételei teljes körben nem teljesülhettek, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére nincs mód.

[91] Az alperes elsődleges fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására irányult. A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkör tekintetében szabad szöveges indokolása alapján az ítélet megváltoztatása iránti kérelmében az elsőfokú bíróság tényállás megállapítását [Pp. 369. § (3) bekezdés a) pont], valamint az anyagi jogi jogszabálysértés megállapításának hiányában az elsőfokú bíróság döntésének felülmérlegelését [Pp. 369. § (3) bekezdés d) pont] kérte. Nyilatkozata tartalmát tekintve azonban az elsőfokú bíróság jogi minősítését is támadta [Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont].

[92] A Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállást az anyagi jogi felülbírálat során akkor érintheti, ha a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősíti. A mérlegelés akkor okszerűtlen, ha az ítéletben rögzített tényállás iratellenes, illetőleg ha az elsőfokú bíróság az adott bizonyítékok alapján nem juthatott volna az általa elfogadott következtetésre, vagyis a tényállás

megállapítása során logikai hibát vétett. Abban az esetben azonban, ha a beszerzett bizonyítékok értékelésének eredményeként, a logika szabályai szerint lehetséges volt, vagyis nem volt kizárt az adott tényállás megállapítása, a másodfokú bíróság azt akkor sem bírálhatja felül, ha maga egyébként a bizonyítékok mérlegelése alapján más következtetésre jutott volna. Ez ugyanis a bizonyítékok másodfokú eljárásban történő felülmérlegelésének tilalmába ütközne. Nem elégséges azonban az okszerűtlen mérlegelésre általánosságban hivatkozni, konkrétan meg kell jelölni, hogy a bíróság milyen bizonyítékból vont le okszerűtlen következtetést, illetve milyen bizonyítási hiányosságok miatt nem tekinthető az ítélet megalapozottnak.

[93] Az alperes az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelését, ezen keresztül a tényállást több ponton vitatta.

[94] A tényállás [3] és [4] bekezdéseivel kapcsolatban az alperes nem nevezte meg, melyik bizonyítékot értékelte álláspontja szerint tévesen az elsőfokú bíróság, ezért a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkör e tekintetben nem volt gyakorolható. Ennek ellenére megjegyzi az ítéltábla az alábbiakat.

[95] Az alperes a [3] bekezdésben rögzített azon tényállási elemet sérelmezte, hogy a felperes az alperesi cég tulajdonosaival jó viszonyt ápolt. Ez ugyanis állítása szerint nem mutatott túl egy jó kollegiális kapcsolaton. A [4] bekezdésben foglaltakkal szemben állította, hogy a felperes gyermekének az alperessel létesített munkaviszonya során az alperes ügyvezetését ellátó (személy 2 neve) asszonnyal semmilyen közvetlen kapcsolata nem volt. Álláspontja szerint ezt a felperes csak a jó kapcsolat hangsúlyozására adta elő annak a alátámasztása érdekében, hogy az ügyvezetőnek tudnia kellett az összeférhetetlen helyzetről.

[96] Az ítéltábla e körben osztja a felperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtett azon hivatkozását, miszerint a tényállás megállapítása során nem az alperes által elvárt kifejezéseknek, hanem a szavak általános jelentésének van jelentősége. Mindezek alapján pedig az elsőfokú bíróság helytállóan vonta le a rendelkezésre álló adatokból azt a következtetést, hogy a felperes és az alperes korábbi alapítója, (alperesi cégtulajdonos) valamint családtagjaik között a kapcsolat átlagos munkakapcsolatnál jobbnak minősíthető, önmagában a jó viszony ápolása azonban az elsőfokú bíróság ítéleti megállapítása szerint sem eredményezheti a felperes bejelentési kötelezettség alóli mentesülését, mint ahogy a felperes gyermekének alperesnél töltött szakmai gyakorlatából sem vont le ilyen jellegű következtetéseket (14.M70.060/2021/78. szám alatti ítélet [73]-[74] bekezdései).

[97] Az [5] bekezdés kapcsán sérelmezte az alperes, hogy pontatlan az elsőfokú bíróság ítéletének azon megállapítása, miszerint a (cég 4 neve) esetében az alperesi társaság cégjegyzékbe bejegyzett tevékenységeivel azonos tevékenységek találhatók. Az ítéltábla rámutat, ezen alperesi hivatkozásból nem állapítható meg, hogy az [5] bekezdésben foglalt megállapítás álláspontja szerint mennyiben pontatlan vagy ellentétes az iratokkal, és e körben melyik bizonyíték okszerűtlen értékelését sérelmezi. Ez az előzőekkel azonosan akadályozta a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását.

[98] A [6] bekezdés vonatkozásában az alperes a ventilátor beszerzési tevékenység körében előadta, hogy 2014. előtt csak kisebb szerelési munkákat végzett a (cég 3 neve)-nek,

ez a rendszer került megváltoztatásra 2014. évben, e ténymegállapítást azonban álláspontja szerint szükséges kiegészíteni a felperes azon tevékenységével, hogy megkereste a (cég 2 neve) Group Kft. értékesítési vezetőjét a (cég 4 neve) beszerzési láncolatba iktatása érdekében, valamint a (cég 5 neve)-t is annak érdekében, hogy ne legyen a (cég 4 neve) és az alperes között közvetlen kapcsolat.

[99] Az alperes [6] bekezdéssel kapcsolatos fellebbezési érvelése annyiban alapos, hogy az ítéletábla anyagi pervezetése folytán kiegészített tényállítások és bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a felperes 2014. november 24-én a korábbi gyakorlat megváltozását követően maga fordul a (cég 2 neve) Group értékesítési vezetőjéhez, (személy 5 neve)-hez annak érdekében, hogy a (cég 4 neve) – mint az alperes üzleti partnere, akiért szavatol – részére a (cég 3 neve)-nek biztosított kedvezményes áron történjék meg a ventilátorok átadása, majd ezt követő napon szintén e-mailben nyilatkozott arról, hogy a (cég 4 neve) nem kívánja igénybe venni a (cég 3 neve) szállító rendszerét. Így ezen megállapítással szükséges az elsőfokú ítélet tényállásának kiegészítése.

[100] A (cég 4 neve) jövőbeli tervei kapcsán megfogalmazott alperesi, kiegészítések iránti kérelem a jelen jogvita elbírálása szempontjából nem bír jelentőséggel, egyrészt azért, mert e tervek a munkáltatói intézkedést követő időszakra vonatkoztak, másrészt azért, mert az alperes által a [8] bekezdésből hiányolt elemek legfeljebb az azonos tevékenység előkészítésének, de nem folytatásának minősülhetnek. Ezért ezek tényállásban történő rögzítése sem volt mulasztás az elsőfokú bíróság részéről.

[101] Az alperes fellebbezésében az előbbieken túl a tényállást abban a tekintetben is kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a (cég 4 neve) nem folytatott vele azonos vagy hasonló tevékenységet. Az ítéletábla e körben visszaüt a már korábban, a szakértői véleménnyel kapcsolatban kifejtettekre. E körben tehát egyetért az elsőfokú bíróság megállapításával.

[102] A fenti kiegészítést meghaladóan az elsőfokú bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és a perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak, így a rendelkezésre álló tanúvallomásoknak és egyéb peradatoknak egybevetése egyenként és összességében történő értékelése alapján az okszerűség követelményét nem sértő módon állapította meg [Pp. 279. § (1) bekezdés], ezért a tényállás megváltoztatásának, kiegészítésének az ítéletábla által eszközölt kiegészítésen felül nem volt helye.

[103] Az alperes fellebbezésében az anyagi jogi felülbírálaton belül szabad szöveges indokolása értelmében a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálat keretében a másodfokú bíróságtól azt kérte, hogy a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságétól eltérő jogi következtetést vonjon le és a megállapított tényeket másként minősítve állapítsa meg, a felperes, mint vezető állású munkavállaló egyrészt megszegte bejelentési kötelezettségét, másrészt súlyos kötelezettségszegő magatartást tanúsított az Mt. 8. §-a szerinti gazdasági érdeket veszélyeztető magatartásával, azaz az azonnali hatályú felmondása 1. és 2. pontja megalapozott.

[104] Az 1. ponttal kapcsolatban az ítéltábla visszautal arra, hogy az alperesi hivatkozással szemben e körben a tényállás megváltoztatásának, kiegészítésének nem volt helye, ebből pedig egyenesen következik az is, hogy amennyiben az alperes és a (cég 4 neve) nem folytatott azonos vagy hasonló tevékenységet, nem vonható le az elsőfokú bíróságtól eltérő jogkövetkeztetés e felmondási ok megalapozottságára.

[105] Itt jegyzi meg az ítéltábla, az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette azt is, hogy a felmondás nem hivatkozott az Mt. 211. § (2) bekezdés c) pontjának a munkáltatóval rendszeres gazdasági kapcsolatban álló gazdasági társaságnál fennálló tagsági viszony bejelentését előíró fordulatára, így ezt az eljárásban már nem lehetett vizsgálni.

[106] Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság atekintetben is, hogy a (cég 4 neve)-nek a munkaviszony megszüntetését követően tanúsított tevékenysége – a már kifejtettek szerint – nem képezheti vizsgálódás tárgyát, hiszen ez már olyan időszakot érint, amely a jognyilatkozat megtételének időpontjában nem lehetett az azonnali hatályú felmondás indoka, az indokok viszont utóbb nem bővíthetők. A jövőbeli tevékenység sem vezethet tehát az elsőfokú bíróságtól eltérő jogkövetkeztetésre.

[107] A 2. ponttal kapcsolatban az ítéltábla rámutat, az Mt. 8. § (1) bekezdése alapján a munkavállaló a munkaviszony fennállása alatt – kivéve, ha erre jogszabály feljogosítja – nem tanúsított olyan magatartást, amely a munkáltató jogos gazdasági érdekeit veszélyeztetné. Kiemelendő, hogy a munkavállaló ezen kötelezettségszegésének megállapításához nem szükséges, hogy a munkáltató jogos gazdasági érdekei tényleges (konkrét) sérelmet szenvedjenek, így etekintetben a munkáltatónak a munkavállaló gazdasági érdekeit veszélyeztető magatartása körében például kárát nem kell igazolnia.

[108] Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja okán ebben a körben a feleket nyilatkozataik megtételére, valamint bizonyítékaik és bizonyítási indítványaik előterjesztésére nem hívta fel. Az ítéltábla a Pp. 369. § (4) bekezdése alapján elvégezve saját anyagi pervezetését felhívta a feleket ebben a körben tényállításaik, valamint bizonyítékaik és bizonyítási indítványaik előterjesztésére.

[109] A másodfokú eljárás során csatolt dokumentumok alapján megállapítható, hogy a (cég 3 neve), mint az alperes megrendelője 2014. évben megváltoztatta az addigi gyakorlatát és az alperesre terhelte a (cég 2 neve) Grouptól a ventilátor beszerzését, azzal az elvárással, hogy annak beszerelését követően a (cég 3 neve) részére értékesítse a készterméket. A felperes fia éppen ebben az átállási időben alapította meg gazdasági társaságát, majd pedig a felperes, mint ügyvezető közbenjárásával kapcsolódott be a beszerzési folyamatba oly módon, hogy a felperes tájékoztatta a (cég 2 neve) Group értékesítési vezetőjét arról, hogy a (cég 4 neve) részére kell a ventilátorokat értékesíteni, fenntartva a (cég 3 neve) által az alperes számára biztosított kedvezményes beszerzési árat. A láncolatba beiktatásra került a (cég 5 neve) is, amely a (cég 4 neve)-től átvette és továbbította az alperes részére a ventilátorokat, amely ezt követően elvégezte a beszerelési munkát.

[110] A perben rendelkezésre álló adatok alapján az is megállapítható, hogy a folyamatban a felperes fia cégének beiktatása, az általa végzett tevékenység és annak ellenértéke, mindenképpen az alperes számára a korábbi gyakorlattól eltérő, hátrányosabb

beszerzést eredményezett, hiszen az alperes a megváltozott gyakorlat ellenére is igénybe vehette volna a (cég 3 neve) szállítási rendszerét. A felperes az eljárás során nem tudta racionális indokát adni annak, hogy a beszerzés folyamatába az alperes gazdasági érdekét mennyiben szolgálta a (cég 4 neve), valamint a (cég 5 neve) rendszerbe iktatása. Mint ahogy arra sem született racionális magyarázat, hogy a beszerzési árak közötti különbséget mi indokolta.

[111] Figyelemmel arra, hogy a (cég 4 neve) egyetlen tagja, és annak ügyvezetője a felperes fia volt, valamint hogy kimutathatóan a ventilátor beszerzési ára és az alperes részére a (cég 5 neve) általi értékesítés ára között jelentős különbség állt fenn, az ítéltábla álláspontja szerint megállapítható, hogy a felperes a közreműködésével kialakított beszerzési láncolat az alperes gazdasági tevékenységét veszélyeztette. Ez a magatartás egy vezető állású munkavállaló vonatkozásában olyan munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség jelentős mértékű megszegésének minősül, amely okszerű indokául szolgál a munkavállaló azonnali hatályú felmondásának.

[112] E körben tehát az ítéltábla az elsőfokú bíróságtól eltérő jogkövetkeztetésre jutott.

[113] Az alperes fellebbezésében kérte a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását is, ugyanakkor az elsőfokú bíróság az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörbe tartozó döntést nem hozott, ezért ezen felülbírálati jogkör gyakorlására törvényi lehetőség nem volt.

[114] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – a fenti indokolásbeli kiegészítéssel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

[115] A fentiek szerint megváltoztatott ítéletre tekintettel a felperes teljes mértékben pervesztes lett, ezért őt a Pp. 83. §-ra figyelemmel perköltség nem illeti meg. Ebből következően a perköltség mértékére vonatkozó csatlakozó fellebbezése alaptalan.

[116] Az előbbiek miatt az ítéltábla mellőzte az alperes perköltség, valamint elsőfokú eljárási illeték és állam által előlegezett költség megfizetésére kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezéseket.

[117] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a bírósági eljárásban megállapított ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, (4) bekezdése valamint 4/A. § alapján az elsőfokú eljárásra 452 661 Ft + 500 000 Ft-ban, míg a másodfokú eljárásban az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, (5) bekezdése valamint 4/A. § alapján 452 661 Ft-ban állapított meg.

[118] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az ügy tárgyi költségfeljegyzési jogos voltára figyelemmel feljegyzett, de le nem rótt 1 500 000 Ft elsőfokú és 1 367 368 Ft fellebbezési eljárási illeték, valamint az állam által előlegezett költség

megfizetésére [Pp. 82. § (1) és (2) bekezdés, 95. § (1) bekezdése, 101. § (1) bekezdés, 102. § (6) bekezdése; az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdés, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. § (1) bekezdése, 51. §].

[119] Tájékoztatja a bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni az első- és másodfokú ítélet számát és a fizetésre kötelezett adó azonosító számát. Figyelmezteti a bíróság a felperest, hogy ha az illetéket annak esedékességekor nem fizeti be az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlék fizetésére köteles.

[120] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2024. február 29.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.
s.k.

Dr. Telegdy Gergely s.k.

Dr. Bálint Attila

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró